

tudn, pschetož ton Swjaty Duch wukadža wot Wotza. To je krafny Žpruch sto-trym; my ton Artikel naschej Wjern wot teje Swjateje Trojizn wopokasacz može-my. Pschetož dyrbi ton Swjath. Duch wot Wotza wukadiecz, da dyrbi won jedyn wjeczny Duch býdž. Pschetož ste-ho Wotza nemože nicžo wukadiecz, ko-trež jeho bojskemu Byčju a Naturi po-domne neje. Tehodla runje kajž Boh ton Ssyn wjeczny je, dokelž wot wjecz-neho Wotza plodženy je. Pschetož Boh nemože nicžo plodziecz, kotrež jemu rune neje: Tak tejsch steho pschindje, so ton Swjath. Duch, kijž wot Wotza wukadža, tejsch wjeczny je. Tak tejsch, dokelž Kry-stus, ton Ssyn Boži, teho Swjateho Ducha szele, (kajž tudn praji,) da dyrbi ton Swjath. Duch runje tak derje wot njeho, jako wot Wotza wukadieci. Ton-samym Artikel chzem my njetk stejo wo-stajiecz, a wšwojim Časzu dalje wot njeho vycieci.

Sciim troschtuje pak ton Swjath. Duch? Wot temne, (praji ton Knes,) budze won swjetsicž. Jako by čynt rez: Moje lube Djeczo, ton Čert budze tebe na-strojecz a čiwjelowacž, ton Sswjet po-panycz a moricz, tu nicžo nepomha, iñ dyrbisch to šhonicž. Sa to pak dyrbi Swjath. Duch jedyn Sswjet býdž, tebe sbudziecz, a tebi mizdacž, so by naminne spownit. Won teži zivar nebudze jedyn abn dwaj tausentaj Tohlerow dacž, kajž Sswjet dawa, ale won budze teži swjetsicž wortemne, so budiesch prajicž mez: Dy by tejsch scho prejcž bylo, zo-

na a Djeczi, Rejja a Dwor, Kublo a Česž, haj dy by tejsch na tem stato, so Čjelo a Živenje tejsch so puschežicž dyrbi; da schak je ton hohrjekach živn, kijž rjeka JEsus Bryte, kijž je so moje dla Čłowek narodžit, samme wumrjet, ho-rjestanyt a do Nebes spjet; kajž schied-nje we mojej Wjeri spjewam. Je to wjerno, psched czim čzu so ja bojecž? Kroblje, Boži Ssyn, moj lubn Knes, kijž samme tu Smereči pschecjerpi, ton moj Nepscheczel nebudze, ale budze Swjerte, a derje somnu mjenicž. Ma pak me lubo, da schak newjem, čzohodla so psched nim bojecž, abn nječajkeho Steho so wot njeho nadžiecz dyrbjat? So je, schtož Krystus praji: Won budze wottemne swjetsicž. Bes teho Swjateho Ducha wot Krystuſa, neje ja-dyn druhí wjesty a wobstajny Troscht. Tehodla dyrbjato so to Słowczko Wottemne swulkimi Pismami pi-sacž, a swjedu wopomnicž. Pschetož pschi temi možemy my wjeszi býdž, so ton Swjath. Duch se žanej druhej Wucžbu pschindž nedyrbi, ani s Mojsazom, ani s druhim Prjedowanjom, so by čynt te Sswjedominja troshtowacž. Jeli so so pak te Sswjedominja troshtowacž dyr-bja, dyrbi so to zylje psches to Prjedo-wanje wot Krystuſoweho Wumrecia a Horjelacka staci, tofame troschtuje. Wšdickie druhe Prjedowanja pak wot Sakonja, dobrých Skutkov, Swjateho Živenja, wot Božich abn čłowstich Pschitaskijow nemoža we Muſy a we Smereči teho Čłoweka troshtowacž, ale